

LASTEMME LUOKKAKASVATUS

S. S. Järjestön jäsenistö käsittää mikä merkitys on lastemme luokkakasvatuksella ja sen tähden ei tässä tarvitsse syventyä pitemmälle kasvatuksen periaatteelliseen puoleen. Monissa osastoissamme on jo olemassa sunnuntai-koulut, lapsilla oma ihanne-ilttonsa ja kesäkouluja pidetään joka kesä monilla alueilla. Mutta meillä on puuttunut vielä näihin asti yhtenäistä työopasta, jonka mukaan lastenkouluja voidaan johtaa ja niiden työskentelyä tehostaa. Monilla paikkakunnilla täytyy opetuksen menettelytavat luoda itsenäisesti ja tässä onnistutaan missä enemmän, missä vähemmän. Lasten kirjallisuuskin on hyvin köyhää vielä. Pari Aapiskirjaa, yhden Lauukkirjan ja julkaisuja on järjestöme taholta onnistuttu saamaan markkinoidelle. Työn alla on laajempi ja monipuolisempi Lauukkirja lapsille ja valmistune se lähitulevaisuudessa.

Mutta vaikka järjestöissämme on lastenkasvatus vielä niin alkeellisella kannalla, on se amerikalaisilla toverillamme vieläkin alkeellisempää. Sosialistipuolueen taholta takavuosina lainattiin jonkun verran huomiota lasten koululle, mutta tämä työ siirtyi nyt jäljeltä muun poliittomaisen vuoksi. Workers Party on vielä niin nuori, että se ei ole ehtinyt lausua tälle erikoisempaa huomiota. Sillä on kumminkin useissa suurissa kaupungeissa sunnuntai-kouluja, tai oikeammin sanoen sen vaikutuksen alaisena työskentelee niinkutsuttuja United Sunday Schools järjestön osastoja. Tämä järjestö on vielä hyvin heikko, valkakin se on useita vuosia ollut toiminnassa. Se on alkunsa perustettu vapa-ajattelijain, etupäässä saksalaisten järjestön taholta, mutta kun koulut joutuivat monilla paikkakunnilla Workers Partyn vaikutuksen alaiseksi, on näitten järjestöjen taholta lakattu kannattamasta näitä kouluja. Tämä on vaikeuttanut seurojen toimintaa suuresti määrässä. Alku kumminkin on olemassa.

Workers Partyn ja sen alajärjestön Young Workers Leaguen, — Nuorten Työläisten Liiton — liitteisen työohjelman kuulua lastenkoulujen ja nuorisoin käytännöllinen kasvatus. Siihen asti kun tämä valmistuu, täytyy järjestöme osastojen työskentelyä itsenäisesti, tai oikeammin sanoen omintakeisesti, lasten kasvatus-työssä.

Kasvatustyö kodissa.

Lasten kasvatus luokkakasvatusten ymmärtämiseen on alettava kotona. Vanhempien on jatkuvasti lapsilleen sellettävä luokkasuhteita, ja muita yhteiskunnallisia kysymyksiä. Ei pidä kaikkea kasvatus-työtä jättää sunnuntai-koulujen tehtäväksi. Porvarillisisissa kouluissa opetetaan lapsillemme sellaista, joka työväen luokkankannalta katsoen on suorastaan rikollista ja siksi täytyy vanhempien jatkuvasti kiikellä pois niitä porvarillisia käsityksiä, mitä lapsille opetetaan kouluissa. Lasten moniin kysymyksiin on vastattava asiallisesti ja selvätajuisesti, ja sillä tavalla että lapsi jo nuorena oppii käsittämään luokka-asemansa. Monet akkerat järjestöme toimitsijat kyllä työskentelevät osastojen kokouksissa ja muissa toimissa työväenliikkeessä, mutta tykkäniin laimutyvät opettaa ja jutella lastensa kanssa yhteiskunnallisia kysymyksiä. Ei silloin ole ihme, jos lapsi hiljolleen vieraantuu vanhemmistaan ja omaksuu porvarillisen maailmankatsomuksen, kun häntä eivät ole vanhemmat opastaneet kotona.

Lapsia ei vanhempien pidä pakottaa omaksuunaan sosialistista maailmankatsomusta, sille ei kantavasti kaivossa pysy. Heille on sellettävä asiat sellaisina kuin ne ovat, on sanottava totuus peittelemättä niin lap-

si kyllä itse vetää omat johtopäätöksensä.

Sunnuntai-koulut.

Sunnuntai-kouluilla on pääasiassa seuraavat kolme tarkoitusta:

Ensiksi opettaa lapsimme ajattelemaan itsenäisesti, vapaasti. Tarkoituksena ei ole pakottaa heitä hyväksymään luokkataistelutarkoituksiamme, emmpiä kuin mitään muutakaan dogmaa tai oppia. Päinvastoin pyrkimyksenämme pitää olla auttaa heitä kehittymään rohkeiksi ajattelijoiksi. Toisen tarkoitus on opettaa lapsillemme etsimään totuutta aina ja osittain heille mikskii on ihmisä ja ryhmä olemassa, jotka haluavat opettaa jotakin muutakin kuin totuutta. Tämä ei tarkoita mitään abstraktisia määritelmiä totuudesta, vaan sen yhteiskunnallista merkitystä. Totuus on niin laaja kuin elämä; sosialismi on niin laaja kuin elämä. Henkilö, joka tietää totuuden nykyään, ei voi olla mikikään muu kuin luokkataistelija, johon eivät valheet pysty.

Kolmantena tarkoituksena sunnuntai-kouluillamme on herättää lapsillemme yhteistunnetta. Tämä puoli on enemmän sydämen, kuin järjen asia, mutta yhtä kaikki se on yksi tärkeä puoli luokkakasvatuksessa. Meidän on opettava lapsillemme hyviä toveruuksia, ei moraliseraamalla hyvän toveruuden arvoja, vaan järjestämällä lapsemme koulun yhdessä laulamaan, lukemaan ja leikkimään oman luokkansa lasten kanssa. Tällä tavalla voimme herättää heissä todellisen toveruuden tunteen, joka kestää vielä aikuisenakin, luokkataistelun pyörteissä.

On vaikeata määrittellä minkä ikäisenä lapset voidaan ottaa vastaan sosialistisiin sunnuntai-kouluihin. Baltimore'ssa, Md. ja Washingtonissa, D. C., joissa sosialistiset sunnuntai-koulut ovat kaikista menestyksellisin oleet toiminnassa jo monta vuotta, otetaan, koulun 4 ja 5 vuotiaita lapsia ja jaetaan ne kuuteen eri luokkaan. Ensimmäinen sosialistinen sunnuntai-koulu-konferenssi, joka pidettiin New Yorkissa v. 1918 määritteli alemmaksi ikärajaksi 6 vuotiaat ja katsot opetustyölle edullisemmaksi jakaa lapset väen kolmeen luokkaan. Tämän konferenssin hyväksymä opetusjärjestelmä on seuraava:

1 Luokka: johon kuuluu lapsia 6—10 ikävuoteen asti. Jos opettajavalmat sallivat olisi edullisempaa jakaa tämä vielä kahteen osastoon, 6—8 ja 8—10. Opetus tulisi perusteellisempaa.

Siiinä tapauksessa jos ensimmäinen luokka jaetaan kahteen osastoon, on ensimmäisen osaston opetus luonnollisesti järjestettävä hyvin helpottajiseksi. Etupäässä olisi lapsille sellettävää luontoa havainnollisten esimerkkien, kuten kukkien, kasvien, eläinten, y. m. sellaisten kautta. Mitään tekniillistä ei voida tietenkään tässä luokassa opettaa ja suurin osa opetuksesta täytyykin tehdä kertomuksien, satujen kokeilujen ja leikkien muodossa. (Myöhempiä julkaitaan useita meidän kouluihimme sopivia leikkejä.)

Toisen osaston opetustavaksi suositellaan seuraavaa: **Kertomuksia muinaisihmisistä;** (Suomenkielellä ei ole lapsille sopivaa kirjaa, jossa kerrottaisiin muinaisihmisistä. Englanninkielellä on olemassa Katherine Dopperin kirjoittamat neljä kirjaa: Pussia asujat, Vanhaisemmat luolalhmiset, Myöhemmät luolalhmiset, Vanhaisemmat meri-ihmiset. Nämä kirjat ovat hyvin käytännöllisiä sunnuntai-koulutyössä ja opettajien olisi niistä kiinnettävä kertomuksia suomenkielelle ja kerrottava niitä lapsille.) **Satuja.** (Suomenkielelläkin on paljon satukirjoja, mutta kirjoja valittaessa on pidettävä tarkasti silmällä kenen ne ovat kirjoittamia. Sadut

ovat kuten kaksiteräinen miekka, että ne vaikuttavat kahdellakin tavalla, jos ei niitä huolellisesti valita. Oscar Wilden keijukaiskertomuksia, Tolstoin karhun metsästyssatuja, Maeterlinck "Sinnilintu" ja suomalaisia satuja voidaan käyttää. Mutta satujen merkitys on aina lapsille selvitettävä. **Kertomuksia mitä ympärillä tapahtuu,** (Suomen kielellä on hyvä kirja: Tieteen satumaailma, jota voidaan käyttää. Englanninkielellä on useita hyviä kirjoja joita voidaan tähän tarkoitukseen käyttää. Parhaimpia on Tyndall'in "Tieteen murju.")

2 Luokka: johon kuuluu lapsia 10—13 ikävuoteen asti. Opetustapa on seuraava: **Työkälun kehittäminen.** (Opettajan on selitettävä työkälun kehittyminen aivan alusta alkaen. Hyviä olisi jos olisi kuvia alkuperäisistä työkälusta. Askel askelella on osoitettava miten yhteiskuntanuodot ovat muuttuneet työkälun kehityksessä ja miten tärkeitä on työkälun oimistaminen ja kontrolloeraaminen. Sosialismin opettaminen lapsille voidaan kaikista helpommin ja kansantajuisemmin tehdä tällä tavalla. Lapset oppivat ymmärtämään kaikkien yhteiskunnallisten muunnosten tapahtuvan materiaalisilla perusteilla, eikä sallimuksesta.) **Yhteiskuntaoppia.** (Tästä on suomenkielelläkin paljon kirjoja, joista opettajat saavat aineksia. Ihanneliton Oppaassa on monta hyvää jäsennystä tästä kysymyksestä.) **Työväenluokan esitaistelijat.** (Elämäkerralliset kuvaukset työväenluokan esitaisteijoista muodostavat hyvin mielenkiintoisen aineen lapsille. Taitavasti kerrottuna voidaan lapsia opastaa ymmärtämään niitä aatteita mitä nämä esitaisteijat edustavat. Ihanneliton Oppaassa on jäsenyyksiä tästäkin aiheesta.)

3 Luokka: johon kuuluu 13—16 vuotiaita lapsia. Oppiaineina suosittelee yleinen sosialistinen sunnuntai-koulu-konferenssi **Amerikan historiaa, Nykyaikaista rous- ja näytelmäkirjallisuutta, Yhteiskuntaopin alkeita, Sosialismin historiaa.** (Amerikan historian opettaminen on tärkeätä siitä syystä, että kansakouluissa opetetaan historiaa vääriltä pohjalta. Sitä on sosialistisissa kouluissa korjattava. Sosialismista julkaistiin Sikenissä v. 1918 ja 1919 Oppikurssi sosialismista. Ylempiä luokkia voidaan sitä käyttää. Suomenkielellä on myös hyviä historia sosialismista.)

Tämä opetustapa on kyllä käytännöllinen ja voidaan aivan hyvin ottaa käytäntöön osastojemme ylläpitämässä sunnuntai-kouluissa. Tämän kirjoittaja on omasta kokemuksestaan huomannut, että selostukset tuotantomuodoista ovat hyvin haluttua ja sen kautta voidaan lapsia opastaa yhteiskuntaelämän oikein ymmärtämiseen. Eri teollisuusaloja on selostettava seuraavassa järjestyksessä: 1. Luonnon lähteet ja raaka-aineet joita tarvitaan teollisuudessa. 2. Alkuperäinen tuotanto. 3. Tuotteitten käyttö ja jakko. 4. Nykyinen teollisuusjärjestelmä. 5. Sosialistinen tuotanto ja tuotettujen jakko. Oppilaille on selostettava tämän aineen yhteydessä miksi sosialistinen tuotanto on parempi ja käytännöllisempi kuin nykyinen ja että heistä mahdollisesti tulee sosialistisen yhteiskunta- ja tuotantojärjestelmän johtajia, virkallijoita ja työtehtäjiä. Että tämä tulisi mielenkiintoisemmaksi, voidaan tuotantotapojen tutkiminen paikallistuttaa; ottaa paikallinen tuotanto tarkittavaksi; velvoittaa jokainen ylempiä luokan lapsia valikoimaan jonkun teollisuuden haaran, tehtaan, kaupan, tai jonkun muun tuotanto ja jakolaitoksen, laatimaan siitä kirjallisen selostuksen joka luetaan luokalla. Mielenkiintoa ja asian innotusta ja tutkimishalua lisää vielä se, että velvoitetaan oppilas selittämään minkälaisia parannuk-

sia ja muutoksia hän pausi toimeen asianomaisessa laitoksessa, jos hän joutuisi sen johtoon sosialistisen tuotantojärjestelmän aikana.

Ylempiä luokkia vielä voidaan hyvällä menestyksellä selostella lehdistä olette uutisia ja tärkeimpiä tapahtumia, jotka koskevat työväestöä. Ainekirjoitusta myös on harvastaettava ja opetettava. Erikoisia kirjoituskilpailuja on silloin tällöin toimeenpantava erinäisistä aineista ja jaettava pieni palkinto kaikista parhaimmalle kirjoitukselle. Kirjoitukset o narvosteltava 1) ajatuksien selvydestä, 2) aiheen alkuperäisyydestä, 3) kirjallisuudesta ja 4) miten paljon työtä ja harkintaa oppilas on kirjoitukseen kuluttanut. Aiheita ainekirjoitukselle on paljon. Tässä on tarpeetonta niistä erikoista luettelo laatia. Aiheitten valinta voidaan jättää joko oppilaitten tehtäväksi, tai siten jokainen oppilas kirjoittaa samasta aiheesta. Mutta sitä seikkaa on aina painostettava, että aiheet tulevat käsitellyä työväenluokan näkökannalta.

Opettajat.

Lastenkoulujen opettajista on osastoissamme puute. Tämä johtuu osaksi siitä, että ne jotka kykenevät opettajiksi, ovat raskautetut monilla muilla homilla, että eivät jouda lastenopettajiksi. On myöskin sellaista käsitystä, että opettajan täytyy olla itse paljon kouluja käyneen, ennenkuin kykenee opettamaan lapsia. Vaikka onkin hyviä niitä opettajia on kouluja käynyt, ei se kumminkaan ole ehdottomasti tarpeellinen. Kuka toveri hyvänsä, jolla on työväen-asiain sydämenasiavä joka on tutkinut työväenliikkeen peruskysymyksiä niin, että voi niitä helpotajuisesti selostella lapsille, kykenee toimeen aivan hyvin. Luonnollisesti opettajan täytyy huolellisesti valmistaa kaikki selostuksensa eri kysymyksistä, että ne ovat jokaisessa tapauksessa oikein ja mielenkiintoisesti kerrottu, mutta alkerundella ja kovalla työllä tämän kyvyn saavuttaa vähemminkin kouluja käynyt.

Koulun johtajaksi on nimittettävä toveri joka voi johtaa koko koulun, puhua mielenkiintoisesti lapsille, huolehtia yleisestä järjestyksestä, avustaa opettajia, ratkaista kaikellaisia kysymyksiä mitä koulutyössä eteen tulee ja yleensä huolehtia siitä, että hyvä järjestys vallitsee ja tehokas kasvatus-työ edistyy koulussa.

Muita virkallijoita sunnuntai-kouluun tarvitaan: Lauun ja sotton opettaja, voimistelun ja leikkien opettaja, ja kirjaston hoitaja. Näittenkään ei tarvitse olla aivan ensiluokkaisia. Kohtalaisilla kyvyillä varustetut toverit kelpaavat. Lauun opettaja on tärkeä, sillä laulut muodostavat yhden tärkein ohjelmanumeron lasten juhlissa ja muutenkin on laulu tärkeä sunnuntai-koulutyössä. Samoin on voimistelu. Leikkien opettaja lienee silti kaikista tärkein, sillä leikkien kautta voidaan lapsia ei ainoastaan huvittaa, vaan myöskin opettaa. Sellaisia leikkejä voidaan helposti järjestää joilla on yhteiskunnallinen merkitys. Leikin muodossa voidaan liksy panna lasten mieliin pysyväisesti. Myöskin leikin ja voimistelun johtajan tehtäviin kuuluu järjestää ulkollamatkoja lapsille, leikkejä ja luonnontutkimista varten. Opetus sisällä käy yksitoikkoiseksi ja väsyttäväksi. Siksi on järjestettävä vaihtelunkin vuoksi silloin tällöin matka johonkin ja tällä tavalla virkistää lasten koulunimustusta ja akkeruutta.

Tässä lienee palkallaan antaa erikoiset kymmenet käskyt opettajille, ja opettajiksi alkoville. Minään lakina ei näitä ole noudatettava, vaan ainoastaan ohjeena, sellaisena menettelyä, jonka monet opettajat ovat

(Jatkoa 10:llä sivulla)